

WOJEWODA ŁÓDZKI

PNIK-I.4131.925.2021

Łódź, 29 grudnia 2021 r.

Rada Miejska w Rzgowie

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372 i 1834)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XLII/415/2021 Rady Miejskiej w Rzgowie z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Rzgów.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 24 listopada 2021 r. Rada Miejska w Rzgowie podjęła uchwałę Nr XLII/415/2021 w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Rzgów. Uchwała została doręczona Wojewodzie Łódzkiemu w dniu 1 grudnia 2021 r.

Podjęcie przedmiotowej uchwały budziło wątpliwości organu nadzoru, co spowodowało wszczęcie postępowania nadzorczego i skierowanie do Rady Miejskiej w Rzgowie zawiadomienia z dnia 15 grudnia 2021 r. znak: PNIK-I.4131.925.2021, w którego uzasadnieniu organ przedstawił swoje zastrzeżenia.

Pismem z dnia 22 grudnia 2021 r. znak: RM.0711.64.2021 Przewodniczący Rady Miejskiej w Rzgowie złożył stosowne wyjaśnienia, które nie zostały uznane przez organ nadzoru za wystarczające.

Organ nadzoru przedstawia następujące stanowisko w sprawie.

ŁÓDZKI URZĄD WOJEWÓDZKI W ŁODZI

90-926 Łódź, ul. Piotrkowska 104, tel.: (+48) 42 664 10 00, fax: (+48) 42 664 10 40Elektroniczna Skrzynka Podawcza ePUAP: /lodzuw/SkrytkaESP
<https://www.gov.pl/web/uw-lodzki>

Administratorem danych osobowych jest Wojewoda Łódzki. Dane przetwarzane są w celu realizacji czynności urzędowych. Masz prawo do dostępu, sprostowania, ograniczenia przetwarzania danych. Więcej informacji znajdziesz na stronie <https://www.gov.pl/web/uw-lodzki> w zakładce ochrona danych osobowych.

Podstawę podjęcia uchwały Nr XLII/415/2021 Rady Miejskiej w Rzgowie stanowił art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą. Zgodnie z brzmieniem art. 4 ust. 1 ustawy, rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwała regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy. Regulamin ten jest aktem prawa miejscowego. Stosownie do treści art. 4 ust. 2 ustawy, regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, dotyczące wymagań i obowiązków wskazanych tym przepisem. Użyty przez ustawodawcę zwrot „określa” oznacza, że wymienione w tym przepisie elementy stanowią obligatoryjne i niezbędne minimum, które musi zostać zawarte w regulaminie. Niewypełnienie delegacji ustawowej uznawane jest, tak w orzecznictwie sądowo-administracyjnym, jak i w literaturze przedmiotu, za istotne naruszenie prawa. Uchybienie wymogom zawarcia pełnej regulacji, poprzez brak zawarcia w treści uchwały chociażby jednego z elementów obligatoryjnych, skutkuje bezwzględną nieważnością całej uchwały, co ma miejsce w niniejszej sprawie (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 15 maja 2014 r., sygn. akt II SA/GI 1777/13; wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 12 grudnia 2012 r., sygn., akt IV SA/Wr 567/12; wyrok WSA w Gdańsku z dnia 9 maja 2012 r., sygn. akt II SA/Gd 120/12). Jednocześnie, dokonując analizy przepisu art. 4 ustawy, nie można mieć wątpliwości, że regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy nie powinien wykraczać poza materię przewidzianą w tymże artykule. Przepis ten stanowi delegację ustawową dla wydania aktu prawa niższej rangi, określając zakres spraw, które mogą być przedmiotem unormowania uchwały rady gminy. Nie daje on natomiast radzie gminy prawa do stanowienia aktów prawa miejscowego regulujących zagadnienia inne, niż wymienione w powołanym przepisie, ani do podejmowania regulacji w inny, niż wskazany przez ustawodawcę sposób.

W ocenie organu nadzoru Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Rzgów, stanowiący załącznik do uchwały Nr XLII/415/2021 Rady Miejskiej w Rzgowie z dnia 24 listopada 2021 r. (zwany dalej regulaminem), narusza prawo w sposób istotny.

W § 13 regulaminu Rada postanowiła, że pojemniki do zbierania odpadów komunalnych powinny być utrzymywane przez właścicieli nieruchomości w odpowiednim stanie sanitarnym poprzez ich mycie nie rzadziej niż raz w kwartale oraz w odpowiednim stanie technicznym, w szczególności poprzez ich bieżącą naprawę. Zdaniem organu nadzoru zapis ten nie wypełnia delegacji ustawowej określonej w art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy, zgodnie z którym rada gminy zobowiązana jest do określenia w regulaminie szczegółowych zasad utrzymania czystości i

porządku na terenie gminy dotyczących rodzaju i minimalnej pojemności pojemników lub worków, przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości, w tym na terenach przeznaczonych do użytku publicznego oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i worków oraz utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu: a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach, b) liczby osób korzystających z tych pojemników lub worków. Dokonując analizy treści rozdziału 4 regulaminu, w którym znajduje się omawiany § 13, zauważyć należy, że Rada pominęła kwestię utrzymania pojemników na odpady w odpowiednim stanie porządkowym. Nałożony został obowiązek utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym – poprzez ich mycie, ze wskazaniem, że ma się to odbyć nie rzadziej niż raz w kwartale oraz obowiązek ich utrzymania w odpowiednim stanie technicznym – w szczególności poprzez bieżącą naprawę pojemników. W zapisach tych brakuje natomiast informacji, że istnieje również, wynikający z ustawy, obowiązek utrzymania pojemników na odpady w odpowiednim stanie porządkowym i Rada nie wskazała, na czym dokładnie powinno polegać wypełnienie tego obowiązku. Jak wyjaśniono wyżej, brak elementu obligatoryjnego w regulaminie utrzymania czystości i porządku stanowi niewypełnienie delegacji ustawowej, które uznawane jest za istotne naruszenie prawa.

Zauważyć należy, że Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Rzgów, stanowiący załącznik do uchwały Nr XLII/415/2021, zawiera również naruszenia prawa innego rodzaju.

Rada Miejska w Rzgowie w § 23 regulaminu zabroniła wyrzucania na terenie gminy odpadów komunalnych pochodzących z gospodarstw domowych, sklepów, punktów gastronomicznych i usługowych oraz innych nieruchomości do koszy ulicznych oraz ogólnodostępnych pojemników przeznaczonych do obsługi innych nieruchomości. W ocenie organu nadzoru wprowadzenie do regulaminu takiego zakazu stanowi przekroczenie granic upoważnienia ustawowego wskazanego w art. 4 ust. 2 i 2a ustawy. Art. 4 w ustępie 2 określa elementy obligatoryjne, które muszą zostać uregulowane w regulaminie utrzymania czystości i porządku, natomiast w ustępie 2a ustawodawca wskazał, jakie inne jeszcze elementy mogą się w regulaminie znajdować. Ustawą o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawy - Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o odpadach z dnia 11 sierpnia 2021 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 1648), która weszła w życie w dniu 23 września 2021 r., dodany został art. 4 ust. 2a pkt 8 ustawy, zgodnie z którym rada gminy do regulaminu wprowadzić może inne obowiązki dotyczące utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości.

Z literalnego brzmienia tego przepisu wynika, że ustawodawca pozwolił radzie gminy na wskazanie innych, niż określone w art. 4 ustawy, obowiązków służących utrzymaniu czystości i porządku na terenie nieruchomości, jednakże uprawnienie to nie dotyczy możliwości stanowienia zakazów. Jednocześnie podkreślić trzeba, że zapis § 23 regulaminu pozostaje w sprzeczności z treścią art. 5 ust. 1 pkt 3b ustawy, który nakłada na właścicieli nieruchomości obowiązek utrzymania czystości i porządku przez pozbywanie się zebranych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych oraz nieczystości ciekłych w sposób zgodny z przepisami ustawy i przepisami odrębnymi. Co więcej, zakaz wprowadzony w § 23 regulaminu nie znajduje oparcia w delegacji ustawowej, a problematyka prawidłowej gospodarki odpadami została już przez ustawodawcę uregulowana – w szczególności w ustawie z dnia 14 grudnia 2014 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779 z późn. zm.), która określa zasady postępowania z odpadami w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz ochronę środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju (zob. wyroki WSA w Łodzi: z dnia 16 września 2015 r., sygn. akt II SA/Łd 386/15; z dnia 17 marca 2015 r., sygn. akt II SA/Łd 1196/14; wyrok WSA w Gdańsku z dnia 30 września 2020 r., sygn. akt II SA/Gd 206/20). Należy zauważyć, że przepisy aktów prawa miejscowego winny być uchwalone zgodnie z zasadami określonymi w załączniku do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2016 r. poz. 283). Przepis § 118 załącznika zawiera czytelnie sformułowany zapis, że w uchwale nie powtarza się przepisów ustaw oraz innych aktów normatywnych. Na mocy § 143 załącznika wskazane zasady znajdują zastosowanie również przy stanowieniu aktów prawa miejscowego. W orzecznictwie sądowno-administracyjnym utrwalone jest stanowisko, że powtórzenie regulacji ustawowych bądź ich modyfikacja oraz uzupełnienie przez przepisy stanowione przez organy jednostek samorządu terytorialnego jest niezgodne z zasadami legislacji i stanowi wykroczenie poza zakres ustawowego upoważnienia. Uchwała rady gminy nie może regulować jeszcze raz tego, co jest już zawarte w obowiązującej ustawie. Taka uchwała, jako istotnie naruszająca prawo, jest nieważna. Zawsze, bowiem tego rodzaju powtórzenie jest normatywnie zbędne, gdyż powtarzany przepis już obowiązuje. Jest też dezinformujące, bowiem trzeba liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy. Uchwała nie powinna zatem powtarzać przepisów ustawowych, jak też nie może zawierać postanowień sprzecznych z ustawą. Wobec powyższego zapis § 23 regulaminu narusza prawo w sposób istotny.

Zapis § 24 ust. 6 regulaminu stanowi, że właściciele nieruchomości wyposażonych w zbiorniki bezodpływowe są zobowiązani do przechowywania dowodów zapłaty lub dowodów potwierżeń za wykonanie usług opróżniania zbiorników bezodpływowych w celu okazania tych dokumentów instytucjom kontrolnym, posiadającym uprawnienia do przeprowadzania kontroli. Zapis ten nie mieści się w granicach kompetencji przyznanej radzie gminy w art. 4 ustawy. Podkreślić należy, że pomimo upoważnienia Rady do wprowadzania, na mocy art. 4 ust. 2a pkt 8 ustawy, do regulaminu innych obowiązków dotyczących utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości, organ stanowiący gminy nie jest uprawniony do regulowania w akcie prawa miejscowego jeszcze raz tego, co zostało już uregulowane w ustawie. W art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy ustawodawca nałożył już na właścicieli nieruchomości, którzy pozbywają się z terenu nieruchomości nieczystości ciekłych oraz na właścicieli nieruchomości, którzy nie są obowiązani do ponoszenia opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi na rzecz gminy (wykonując obowiązek określony w art. 5 ust. 1 pkt 3b), obowiązek udokumentowania w formie umowy korzystania z usług wykonywanych przez: gminną jednostkę organizacyjną lub przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych lub gminną jednostkę organizacyjną lub przedsiębiorcę odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, wpisanego do rejestru działalności regulowanej (o którym mowa w art. 9b ust. 2) – przez okazanie takich umów i dowodów uiszczania opłat za te usługi. Jak wskazano powyżej, przepisy aktów prawa miejscowego winny być uchwalone zgodnie z zasadami prawidłowej legislacji, nie mogą wykraczać poza zakres ustawowego upoważnienia i nie mogą regulować jeszcze raz tego, co jest już zawarte w obowiązujących przepisach.

W § 26 pkt 1 regulaminu Rada postanowiła, że osoby utrzymujące zwierzęta domowe są zobowiązane do wyprowadzania psów na tereny użytku publicznego tylko na smyczy i w kagańcu. Zwolnienie psa ze smyczy jest dozwolone tylko w miejscach mało uczęszczanych i pod warunkiem, że pies ma kaganiec, chyba że ze względu na rasę, wiek, stan zdrowia, cechy anatomiczne zwierzęcia byłoby to nieuzasadnione, a ponadto właściciel lub opiekun psa ma możliwość sprawowania bezpośredniej kontroli nad jego zachowaniem. Zapis powyższy budzi zastrzeżenia organu nadzoru z kilku powodów. Po pierwsze w zakresie wyrazów „w miejscach mało uczęszczanych”, oznacza, że tak skonstruowany zapis § 26 pkt 1 jest nieprecyzyjny i nie wypełnia przesłanek, jakie powinien spełniać akt prawa miejscowego. Zgodnie z § 6 w związku z § 143 Zasad techniki prawodawczej, przepisy redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy. Akt prawa

miejscowego, jako źródło prawa powszechnie obowiązującego, nie może zawierać norm niedookreślonych, niedefiniowalnych, wieloznacznych, mogących być rozmaicie interpretowanymi. Taka nieprecyzyjna redakcja przepisu prawa miejscowego nakładająca na obywatela obowiązek nie pozwala na niebudzące wątpliwości odkodowanie hipotezy przepisu i w konsekwencji prawidłowe jego zastosowanie. Nie można nie zauważyć, że zgodnie z piśmiennictwem oraz orzecnictwem sądów, postulat prawidłowej legislacji znajduje niewątpliwie swoje zakorzenienie w wymogach płynących z zasady określoności przepisów prawa, stanowiącej istotny komponent konstytucyjnej zasady prawidłowej legislacji (por. T. Zalasinski, *Zasady prawidłowej legislacji w poglądach Trybunału Konstytucyjnego*, Warszawa 2008, s. 181 i n.), wyprowadzanej z ogólnej klauzuli demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji RP). Stanowienie przepisów niejasnych i wieloznacznych narusza także konstytucyjną zasadę określoności regulacji prawnych, wywodzoną z klauzuli demokratycznego państwa prawnego zawartej w art. 2 Konstytucji RP (zob. I. Wróblewska, *Zasada państwa prawnego w orzecnictwie Trybunału Konstytucyjnego RP*, Toruń 2010, s. 75).

Kolejne zastrzeżenie do § 26 pkt 1 regulaminu dotyczy tej części zapisu, w której mowa o „sprawowaniu bezpośredniej kontroli nad zachowaniem psa”. Zdaniem organu nadzoru zapis ten nie jest zbieżny z celem regulaminu (w tej jego części, która dotyczy obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe). Wolą ustawodawcy nie jest bowiem ustalanie zasad odpowiedzialności za zachowanie zwierząt, ale wskazanie takich reguł zachowania (obowiązków), które będą chronić osoby trzecie przed zagrożeniem lub uciążliwością ze strony zwierząt. Dodatkowo należy zauważyć, że zapis w tej części pozostaje w sprzeczności z bezwzględnie obowiązującymi przepisami tj.: art. 431 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740 z późn. zm.), stanowiącym o odpowiedzialności za szkody wyrządzone przez zwierzęta oraz art. 77 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2021 r. poz. 281 z późn. zm.), w którym mowa jest o niezachowaniu zwykłych lub nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia.

Za niezgodny z Zasadami techniki prawodawczej należy uznać zapis § 27 pkt 1 regulaminu, w którym Rada postanowiła, że na terenie gminy na obszarach wyłączonych z produkcji rolniczej zabrania się chowu zwierząt gospodarskich z wyłączeniem istniejących gospodarstw rolnych, w rozumieniu ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 333) oraz działów specjalnych produkcji rolnej, w rozumieniu ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387 z późn. zm.). Powyższym zapisem Rada naruszyła § 4 ust. 3 w związku z § 143 Zasad techniki prawodawczej, zgodnie z którym w uchwale nie odsyła się do przepisów innych aktów

normatywnych. Naruszony został obowiązujący hierarchiczny system źródeł prawa, ponieważ przepis wynikający z aktu prawa miejscowego nie może zastrzegać o stosowaniu ustaw oraz rozporządzeń wykonawczych, wobec których jest hierarchicznie niższy. Rada nie była zatem upoważniona do powoływania się w regulaminie utrzymania czystości i porządku na ww. ustawy.

Przepis § 29 ust. 1 regulaminu stanowi, że obowiązkowej deratyzacji podlegają obszary zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, obszary zabudowy zagrodowej, obiekty użyteczności publicznej oraz obszary w miejscach najbardziej zagrożonych bytowaniem gryzoni. Regulacja ta w zakresie wyrazów „oraz obszary w miejscach najbardziej zagrożonych bytowaniem gryzoni” przekracza zakres kompetencji określony w art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy. Celem upoważnienia tego przepisu do wyznaczenia obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji – było zobligowanie rad gmin do wskazania konkretnych obszarów w obrębie własności gminy, które ze względu na realizowane tam funkcje, usytuowanie, otoczenie bądź inne okoliczności (np. sposób użytkowania) wymagają poddania ich obowiązkowi deratyzacji. W takiej sytuacji trudno uznać, by omawiana część zapisu § 29 ust. 1 regulaminu, wypełniała powyższy cel. Jednocześnie zauważyć należy, że zapis w części „oraz obszary w miejscach najbardziej zagrożonych bytowaniem gryzoni” wkracza również w materię uregulowaną przez ustawodawcę w art. 22 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2021 r. poz. 2069 z późn. zm.).

W § 30 ust. 1 regulaminu postanowiono, że właściciele nieruchomości mają obowiązek okazania dokumentów dotyczących wywozu odpadów bądź też nieczystości ciekłych, jak też świadectwa szczepień czy też innych dokumentów wymienionych w powyższej uchwale oraz umożliwić wstęp na teren nieruchomości w celu skontrołowania przestrzegania niniejszej uchwały uprawnionym instytucjom bądź osobom upoważnionym przez Burmistrza Rzgowa. W przypadku nie udokumentowania przez właściciela nieruchomości korzystania z usług w zakresie zbierania, odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych stałych oraz nieczystości ciekłych, Burmistrz Rzgowa przejmuje w trybie zastępczym wykonywanie wyżej wymienionego obowiązku, a kosztami zostanie obciążony właściciel nieruchomości (§ 30 ust. 2). Zgodnie natomiast z § 30 ust. 3 regulaminu, nadzór nad przestrzeganiem niniejszych szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Rzgów sprawuje Burmistrz Rzgowa. Kwestie zawarte w § 30 ust. 1-3 regulaminu nie mieszczą się w zakresie kompetencji przekazanej Radzie w art. 4 ustawy i jednocześnie stanowią powtórzenie i nieuprawnioną modyfikację przepisów ustawowych. Regulacje te dotyczą materii ujętych w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku np. w art. 5 ust. 6-7, w których postanowiono, że

nadzór nad realizacją obowiązków określonych w ust. 1-4 sprawuje wójt (burmistrz lub prezydent miasta), który w przypadku stwierdzenia niewykonania ww. obowiązków, wydaje decyzję nakazującą ich wykonanie. Zgodnie z art. 9u ustawy na wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) nałożono obowiązek kontroli przestrzegania i stosowania przepisów ustawy. Na mocy art. 6 ust. 5a ustawy wójt (burmistrz lub prezydent miasta) kontroluje posiadanie umów, o których mowa w ust. 1; zgodność postanowień umów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, z wymaganiami określonymi w regulaminie oraz ze sposobem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 4a ust. 1; dowody uiszczania opłat za usługi, o których mowa w ust. 1, lub inny sposób udokumentowania wykonania obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3b ustawy. Skutki niedopełnienia obowiązków przez właściciela nieruchomości uregulowane zostały przez ustawodawcę np. w art. 6ka ust. 1-3 ustawy, a w art. 10 ustawy określono odpowiedzialność za nie wykonywanie obowiązków ustawowych. Obowiązek dotyczący świadectw szczepień nałożony na właścicieli zwierząt wkracza natomiast w materię uregulowaną w art. 56 ustawy z 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 poz. 1421). W tej sytuacji wprowadzone przez radę zapisy należy uznać za zbędne. Jak wyjaśniono wyżej, powtórzenia regulacji ustawowych bądź ich modyfikacja oraz uzupełnienie przez przepisy stanowiące przez organy jednostek samorządu terytorialnego jest niezgodne z zasadami legislacji i stanowi wykroczenie poza zakres ustawowego upoważnienia. Uchwała rady gminy nie może bowiem regulować jeszcze raz tego, co jest już zawarte w obowiązującej ustawie.

Zapis § 30 ust. 6 regulaminu informuje, że wszelkie zgłoszenia mieszkańców dotyczące bezdomnych, zgubionych i blakających się po terenie gminy Rzgów zwierząt bądź usunięcia zwłok zwierząt, pochodzących ze zdarzeń drogowych, można zgłaszać do Referatu Gospodarki Przestrzennej i Rolnictwa, dane kontaktowe dostępne na stronie internetowej BIP Urzędu Miejskiego w Rzgowie. Regulacja tej treści wykracza poza granice upoważnienia wskazane w art. 4 ustawy, ponieważ zagadnienia te stanowią materię, która jest przedmiotem odrębnej uchwały rady gminy tj. podjętej na podstawie art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 638).

Reasumując, uchwała Nr XLII/415/2021 Rady Miejskiej w Rzgowie w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Rzgów, w istotny sposób narusza prawo tj.: art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy – co powoduje konieczność stwierdzenia nieważności uchwały w całości, a także art. 4 ust. 2 pkt 3, pkt 6, 7 i 8 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz § 4 ust. 3, § 6 i § 137 w związku z § 143 Zasad techniki prawodawczej.

Stosownie do treści art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały.

Wobec powyższego wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego jest uzasadnione i należało orzec jak na wstępie.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

WOJEWODA ŁÓDZKI

Tobiasz Bocheński

Do wiadomości:

Burmistrz Rzgowa